

TIEN ZOUTE WINTERTIPS

Zodra de eerste herfststormen zich aandienen, meldt ook de wintervis van het zoute water zich weer. Voor Vis TV-presentator Ed Stoop het signaal om zijn zoete wedstrijdactiviteiten te staken en zich te richten op het zeevissen. In dit artikel geeft Ed je tien zoute wintertips voor gul, schaar en wijting.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

PLANNING

Het getij speelt bij het zeevissen een belangrijke rol. Sommige stekken zijn met opkomend water productief, terwijl andere juist met afgaand water beter zijn. Behalve met het getij is het ook aan te raden om rekening te houden met licht en donker; bijvoorbeeld bij het golvissen op ondiepere stranden. In de donkere uurtjes komt de lichtschuwe gul – zeker in helder water – meer richting het strand en zijn ze tot vijftig meter uit de kant te vangen. Overdag moet je toch al snel het drievoudige van deze afstand gooien. Plan je vissessie daarom van tevoren goed in.

Plan je vissessie van tevoren goed in voor een optimaal resultaat.

STEKKEUZE

Loop bij het kiezen van je stek niet domweg achter de meute aan. Die staat vaak ergens omdat ze van horen zeggen hebben dat daar goed wordt gevangen. Maar juist op stekken waar maar weinig wordt gevestigd, kun je soms ook verrassend goede zaken doen. Zeker als dit plekken zijn waar je bijvoorbeeld wat moeite voor moet doen en niet direct vanuit de auto aan de slag kunt. Zorg dat je vooraf de nodige informatie over de beoogde stek hebt en goed beslagen ten ijs komt. Dan zou je nog wel eens tegen hele leuke verrassingen aan kunnen lopen.

TEMPERATUUR

Gul is een echte wintervis die niet van 'warm' water houdt. Een richtlijn is dat de temperatuur van het zeewater tot twaalf graden Celsius of lager moet zijn gezakt voor een succesvolle visserij op gul. Zeker als je vanaf de kant in relatief ondiep water langs stranden en dijken vist, is dit iets om rekening mee te houden. Je kunt natuurlijk ook op zoek gaan naar dieper water. Dit is een stuk kouder, en hier maak je dan ook meer kans op gul. Toch mag het water ook niet te koud (onder de zes graden) zijn: dan zoeken de garnalen, een belangrijke voedselbron, dieper water op en verdwijnt ook de gul weer van onder de kust.

OP DE BODEM

In plaats van je molenbeugel te sluiten zodra het aas het water raakt, kun je deze beter nog even open laten staan tot het lood de bodem raakt. Op die manier ontstaat er een boog in de onderste meters lijn en wordt het aas door de stroming mooi plat en tegen de bodem aan gedrukt. Deze aaspresentatie is van cruciaal belang om bodemvissen als schaar, bot en wijting te vangen. Zie je geen teken van leven op de bodem? Draai dan de lijn strak nadat het lood op de bodem is beland. Zo hangt je aas niet op, maar net boven de bodem.

NYLON HOOFDLIJN

Bij het zeevissen heeft een nylon hoofdlijn (altijd in combinatie met een dikke voorslag als schokbreker) mijn voorkeur boven een gevlochten lijn. Nylon heeft veel meer rek en gedraagt zich daardoor veel natuurlijker in het water. Daarbij kun je met nylon beter op aanbeten reageren. Gevlochten lijn zal zich bij een aanbeet van een rondvis zoals gul te 'agressief' gedragen. Het gevolg is dat je te vroeg reageert als je beet ziet en de vis er vandoor gaat. Dat laatste ook vanwege het feit dat de vis met gevlochten lijn al snel teveel weerstand van de hengel voelt.

VOLLE SPOEL

Dé werpmolen voor het zeevissen is sterk, snel en voorzien van een grote spoel. Die laatste moet wel goed gevuld zijn met een niet te dikke lijn om zo ver mogelijk te kunnen werpen. Dus liever een 30 of 35/00 nylon lijn die tot vlak onder de rand is opgespoeld, dan een 50/00 hoofdlijn die al halverwege de spoel eindigt en veel meer wrijving oplevert. Aan de 'dunne' hoofdlijn knoop je een voorslag van circa 8 meter 50 of 60/00 nylon om de klap van het werpgewicht op te vangen. Met een stevige speldwartel bevestig je de onderlijn of paternoster aan de voorslag.

Zorg dat de molenspoel goed vol zit om verre worpen te kunnen maken.

De wintervis zit weer onder de kust. Ed Stoop geeft je tien tips om aan zee goed beslagen ten ijs te komen.

KANSEN SPREIDEN

Nu de gul in het land is, zou je er voor kunnen kiezen om aan de voorslag een jojo-onderlijn met een grote 4/0 of 5/0 haak te knopen. Bedenk wel dat je dan een stuk minder kans maakt om andere vissoorten met een minder grote bek – schar, wijting, bot – te vangen. Op een grote met pieren, zagers of mesheften volgepropte kabeljauwhaak krijg je genoeg beet, maar verzilver je weinig aanbeten. Kies daarom voor paternosters met twee of drie haken van het formaat waaraan je zo ongeveer alles kunt vangen, bijvoorbeeld een sterke 'aberdeen' no.2.

Met haken van een gemiddeld formaat maak je kans op diverse soorten vis.

Zeepiëren zijn niet alleen vers een lekkernij voor de vis; ook gezouten pieren zijn topaas.

ZOUTE PIEREN

Zeepiëren die je overhoudt na een dagje zeevissen, kun je prima bewaren door ze in te zouten. Pak een flinke laag kranten waarop je de pieren gelijkmatig uitspreidt. Strooi hier vervolgens een flinke laag keukenzout over uit. Laat dit een paar uur staan, zodat het overtollige vocht in de krant trekt. De pieren worden iets kleiner en een stuk taaier. Doe ze in een plastic zak samen met nog een beetje schoon zout. Bind de zak goed dicht en bewaar deze op een koele plaats. Zo blijven ze maandenlang goed en heb je altijd aas bij de hand. De geur van deze zoute pieren is vooral bij de schar erg in trek, al zal de gul ze ook niet versmaden.

ONDERLIJNEN

Onderlijnen kun je kant-en-klaar kopen, maar als doorgewinterde zeeviss-er knoop ik ze liever zelf. Daarbij kun je natuurlijk eindeloos variëren. Zo kun je met of zonder afhouders vissen. Dat laatste, de zogenaamde warrellijn, heeft als voordeel dat het aas mooi in de stroming beweegt. De lengte van de warrellijnen is afhankelijk van de stroming. Stroomt het hard, dan verdienen kortere lijnen (45 cm) de aanbeveling. Is er weinig stroming, kies dan voor langere lijnen (70 cm). Let er wel altijd op dat de haaklijnen evenredig verdeeld zijn, zodat ze niet met elkaar in de knoop komen.

BAITCLIPS

Zeevissen staat vaak gelijk aan verwerpen om bij de vis te kunnen komen. Bij die krachtige worpen heeft het aas – zeepier, zager of mesheft – het dikwijls zwaar te verduren. Het aas gaat schuiven, verfrommelt of vliegt soms zelfs van de haak. Met een baitclip ondervang je dit probleem. Het aas zit nu vastgeklemd en heeft zo minder weerstand tijdens de worp. Op het moment dat de montage in zee ploft, zal de baitclip door de opwaartse druk van het water naar boven schuiven en komt de haak vrij. Die zakt vervolgens rustig, en nog voorzien van het aas, richting de bodem.

Een baitclip zorgt ervoor dat je aas goed op de haak blijft zitten tijdens de worp.

